

е) Да бжджт неопорочени прѣдъ Духовнитѣ и Граждански Сждилища.

Чл. 29) Избранный за членъ на Съвѣтътъ нема право да се отказва отъ тази длѣжность, освѣнъ въ случай на болѣсть на дълбока старость или по друга уважителна причина.

Чл. 30) Ако се докаже, че нѣкой интригува, за да се избере за членъ на духовный епархийски съвѣтъ, или за Архиерейски Намѣстникъ, губи правото си да бжде членъ или архиерейски Намѣстникъ.

## VIII.

### ЧАСТЬ ВТОРА

#### За священникѣ и енориитѣ.

1. Священникъ безъ енория не може да се ржкополага.

2. Енориитѣ въ градоветѣ състоятъ най малко отъ 200 или най много отъ 300 кжши, въ селата же най малко отъ 150, и най много отъ 200 кжши.

Бѣлѣжка. Въ случай нужди позволява се, особенно по селата съставленieto на енории по малки отъ 150 кжши, ако това позволъ Высшето Духовно Началство.

3. Не се позволява на священникъ или диаконъ да отива въ друга Околия или Епархия безъ потрѣбното позволение отъ Мѣстныйтъ Архиерей или неговийтъ Намѣстникъ.

4. Священникъ или диаконъ, като отива отъ една епархия въ друга, длѣженъ е да се явява на Мѣстныйтъ Архиерей или на неговийтъ Намѣстникъ, съ представление потрѣбнитѣ спорѣдъ Църковнитѣ Правила писма.

Тоже священникъ отъ една и сжща епархия, като отиде въ средоточието на Околията, въ която се намѣрва енорията му или въ срѣдоточието на друга околия или въ сѣдалището на Епархията, длѣженъ е да се яви предъ Архиерейтъ или неговийтъ Намѣстникъ.

Сжщо и священники и други духовни лица, чужди подданници, които дохождатъ въ епархиятъ на Княжеството, желаятъ да пребиваватъ въ тѣхъ за едно извѣстно врѣме и за една извѣстна цѣль, длѣжни сж да просятъ позволение за тов